ΕΤΟΣ Β.' ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1876. ΑΡΙΘ. 50.

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. τ. λ. συνδρομητὰ, δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 18.
Διὰ τὰ δημοσιογραφεῖα δρ. 20.

«Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

(Συνέχεια ἴδε φύλλου 47.)

(Ἐκ τῆς Νέας Ἡμέρας).

Ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται λοιπὸν σήμερον ἔσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἀνέτοιμος· πυρετώδης δ' ἀληθῶς δραστηριότης ἀπαιτεῖται, ὅπως ἐπανορθωθῇ ἡ ἄχρι τοῦδε ὀλιγωρία. Εὐτυχῶς νῦν ἡ προμήθεια πολεμικοῦ ὑλικοῦ δὲν εἶναι δύσκολος καὶ πολυδάπανος ὡς ἄλλοτε. Ὡς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων μεταβολῶν τοῦ ὁπλισμοῦ ἐν ταῖς μεγάλαις χώραις τῆς Εὐρώπης ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δύναται νὰ εὕρῃ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ ὅπλα ἐλαττούμενα μὲν κατά τι τῶν τελειοτάτων, ἀλλ' οὐχ ἧττον εὐχρηστότατα καὶ πρὸ πάντων εὐθηνότατα.

Καὶ αὐτὴ ἡ κατὰ τὸ ἐνὸν ἐνίσχυσις τῶν ναυτικῶν δυνάμεων δὲν εἶναι ἀδύνατος, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρχωσιν ἑκατομμύριά τινα διαθέσιμα. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα, ἀφ' ὅτου ὁ ὑπουργὸς Σαὶν-Βὼν παρεδέχθη νέον σύστημα ναυτικῆς ἀμύνης, ἀπεφάσισε νὰ ἐκποιήσῃ οὐκ ὀλίγα θωρηκτὰ σκάφη στερεώτατα· γινώσκοντες δὲ τὸν φιλελληνισμὸν τῶν μελῶν τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου τῆς Ῥώμης, πεποίθαμεν ὅτι ἤθελον προτιμήσει παντὸς ἄλλου ἀγοραστοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ ἐπωφελεστάτοις ὅροις. Ἥττον εὐχερὴς εἶναι βεβαίως ἡ αὔξησις τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ. Τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου ἐσχημάτισεν ἤδη πρὸ ἑβδομάδων ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ περιμένει τὰς ἀποφάσεις της. Σεβόμεθα ὡς πᾶς Ἕλλην τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην σπουδαῖα πρόσωπα. Ἐπιτραπείτω ὅμως ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ εἰδικοὶ ἄνδρες ἔχουσι συνήθως προλήψεις τινὰς de metier, αἵτινες διαθέτουσιν αὐτοὺς δυσμενῶς πρὸς πᾶν τὸ αὐτοσχέδιον καὶ τὸ ὄζον νεωτερισμοῦ.

Ὁ μακαρίτης Βότσαρης, ἐν παραδείγματι ὅστις ἀναντιρρήτως δὲν ἦτο στρατιωτικὸς ἐκ τῶν τυχόντων, καίπερ ἔχων ἐν ἔτει 1867 προχείρους τοὺς ἐκ τοῦ δανείου πόρους, δὲν ἠθέλησε ν' ἀσπασθῇ γενναιότερόν τι σύστημα καὶ προσεπάθησε μόνον ν' αὐξήσῃ τὸν τακτικὸν στρατόν· ἀφοῦ δὲ ἐκοπίασεν ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ ἐδαπάνησεν οὐκ ὀλίγα ἑκατομμύρια μόλις κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ τέσσαρα νέα τάγματα καὶ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν δισχιλίους ἄνδρας. Εὐχόμεθα νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ τὸ αὐτὸ τυπικὸν σύστημα καὶ σήμερον. Οἱ στρατοὶ δὲν αὐτοσχεδιάζονται· ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ στρατιωτικοῦ διοργανισμοῦ ἀπαιτεῖ ἔτη. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀναβολὴ ἑνὸς μηνὸς θὰ ἦτο ζημία ἀνεπανόρθωτος. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν ἐνόντων ἄμεσόν τι μέτρον πολλαπλασιάζον τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις· τοιοῦτο δὲ μέτρον ὑπάρχει ἓν καὶ μόνον, ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς ἐθνοφυλακῆς, οὐχὶ ὅμως τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ 1862, ἥτις ἐχρησίμευσεν ὡς ὕλη κωμῳδίας, ἥτις ἐφόρει πολυτελεῖς στολὰς, ἥτις ἐδαπανᾶτο εἰς ἐκλογὰς ἀξιωματικῶν καὶ θεατρικὰς διαδηλώσεις, ἀλλ' ἐθνοφυλακῆς διοργανωμένης κατὰ τὸ πρότυπον τῆς σερβικῆς ἐθνοφρουρᾶς, ὑποβεβλημένης εἰς τοὺς κανόνας τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας προπάντων δὲ ἐχούσης ἀξιωματικοὺς ἐκ τῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι φύσει μάχιμος, εἰθισμένος δὲ περὶ τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων. Ἑνὸς μηνὸς ἄσκησις καὶ ἀρχή τις διοργανώσεως ἀρκεῖ, ὅπως μεταβάλῃ τοὺς Μεγαρεῖς καὶ τοὺς Μεσολογγίτας, οὐχὶ βεβαίως εἰς στρατιώτας ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀλλ' εἰς ἀξιολόγους ἐθνοφρουροὺς δυναμένους νὰ ὑπερασπίσωσι τελεσφόρως τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας. Ὡς πυρὴν τῆς ἐθνικῆς ταύτης δυνάμεως θὰ χρησιμεύῃ βεβαίως πάντοτε ὁ τακτικὸς στρατὸς ἐνισχυόμενος, κατὰ τὸ ἐνδν, διὰ τῆς νεοσυλλεξίας καὶ τῆς προσκλήσεως τῶν ἐφέδρων.

Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων δύναται νὰ θεμελιωθῇ ὁπωσοῦν ἀξιοπρεπῶς καὶ εὐδοκίμως ἡ πολιτικὴ τῆς ἐνόπλου οὐδετερότητος, ἥτις θὰ ἐπιτρέψῃ τῇ Ἑλλάδι νὰ περιμένῃ μετὰ σχετικῆς ἀσφαλείας τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἔκβασιν τῆς φοβερᾶς δοκιμασίας. Μὴ ἀπατώμεθα! Ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ἀπεφάσισεν ἡ Εὐρώπη ἐν Βερολίνῳ, τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ἔσται ἀπὸ τοῦδε διηνεκῶς ἀνοικτόν· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ὁρίσῃ ἀπὸ τῆς σήμερον ὁποίας περιπετείας θὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτῆς ἢ αὔριον.

Ἤδη ἡ Ἑλλὰς παρέστη εὐπρόσωπος ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν μέσῳ τῆς χορείας τῶν χριστιανικῶν καὶ πεπολιτισμένων κρατῶν· μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ καὶ ἔτι μείζονος τόλμης ὀφείλει νὰ πολιτευθῇ, ἐὰν ὁ μὴ γένοιτο, ὁ μωαμεθανικὸς φανατισμὸς προκαλέσῃ παραπλησίας σκηνὰς ἔν τινι τῶν γνησίως ἑλληνικῶν πόλεων. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι τοσοῦτον ἐξηγριωμένη κατὰ τῶν Τούρκων, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ στόλοι τῶν μεγάλων δυνάμεων περιπλέουσι τὸ Αἰγαῖον ἕτοιμοι νὰ καταπνίξωσι διὰ τῶν τηλεβόλων πᾶσαν νέαν ἐξέγερσιν φανατισμοῦ, ἡ Ἑλλὰς δύναται ἀφόβως νὰ λάβῃ τὰ πλέον ἔντονα μέτρα, ὅπως προστατεύσῃ τελεσφόρως τὰς μυριάδας τῶν ὑπηκόων της καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ὁμοφύλων. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ Ἀνατολὴ εἶναι σήμερον οἱονεὶ ἀδέσποτον κτῆμα ἀνῆκον εἰς τὸν προκαταλαβόντα καὶ ὅτι ἐν στιγμαῖς ὑπερτάτης κρίσεως ἡ ἀρίστη πολιτικὴ εἶναι κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα ἡ τῶν τετελεσμένων γεγονότων! Διὰ τῆς ἐπιτηδείας καὶ εὐτόλμου ἐφαρμογῆς τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐδημιουργήθη καὶ συνεπληρώθη ἡ ἰταλικὴ ἑνότης.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Τὰ τοῦ φόνου τῶν ὑπουργῶν τῆς Τουρκίας ἐγένοντο ὡς ἑξῆς κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν νύκτα τῆς πέμπτης πρὸς τὴν παρασκευὴν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μιδαὰτ πασᾶ, καθ' ἣν στιγμὴν συνδιεσκέπτοντο ἐν ἐκτάκτῳ συμβουλίῳ ὁ μέγας βεζύρης, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ἡ Α. Υ. ὁ Μιδαὰτ πασᾶς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Ῥασὶδ πασσᾶς.

Περὶ τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς νυκτὸς εἰς ἀξιωματικὸς εἰσελθὼν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, ἔνθα, ὡς προείπομεν, συνεκροτεῖτο τὸ ἔκτακτον συμβούλιον, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Γιουσοὺφ ἀγᾶ ὑπηρέτου διαμένοντος εἰς τὸν ἀντιθάλαμον τῆς αἰθούσης, ἐν ᾗ συνδιεσκέπτοντο οἱ προειρημένοι ὑπουργοί, νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ τὴν εἴσοδον, ὅπως ποιήσῃ κοινοποίησίν τινα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ Γιουσοὺφ ἀγᾶς ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο δυνατὸν, συνεδριάζοντος τοῦ συμβουλίου. Ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς ὅστις ἐκαλεῖτο Χασὰν βέης καὶ ἦν ἄλλοτε ὑπασπιστὴς τοῦ πρίγκηπος Γιουσοὺφ Ἰζεδὶν ἐφένδου, ἐπέμενεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁ Γιουσοὺφ ἀγᾶς ἠναγκάσθη νὰ καταβῇ, ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸν ἐμπεπιστευμένον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, εὑρισκόμενον εἰς τὸ ἰσόγαιον. Μόλις ὁ Γιουσοὺφ ἀγᾶς κατῆλθε τὴν κλίμακα, καὶ ὁ Κιρκάσιος Χασὰν ἤνοιξε τὴν θύραν τῆς αἰθούσης, ἔνθα συνεκροτεῖτο τὸ συμβούλιον, καὶ εἰσελθὼν ἔκλεισεν ἀμέσως αὐτὴν διὰ κλειδός. Στραφεὶς καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ κόλπου του πολύκροτον ἐπυροβόλησε κατ' ἀρχὰς κατὰ τοῦ Χουσεὶν Ἀβνῆ πασσᾶ, ἔπειτα συνέτριψε τὸν πολυέλαιον, ἡ δὲ αἴθουσα δὲν ἐφωτίζετο πλέον ἢ δι' ἑνὸς μόνου κηρίου.

Ὁ Μ. βεζύρης ἀπηυθύνθη εἰς τὸν δολοφόνον: «Δυστυχῆ, τί κάμνεις; δὲν φοβεῖσαι;» ὁ δὲ Χασὰν τῷ ἀπήντησε: «Δὲν προτίθεμαι νὰ σὲ κακοποιήσω.

Ἐφορμήσας ἐκ νέου κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, οὗ ὁ ἐπενδύτης ἦν ξεκουμπωμένος, ἤνοιξε τὴν κοιλίαν καὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ διὰ μαχαίρας. Μετὰ ταῦτα πυροβολεῖ κατὰ τοῦ Ἀχμὲτ Καϊσερλῆ πασᾶ διὰ τοῦ πολυκρότου, οὗ ἡ σφαῖρα διέρχεται τὸν ὦμον τοῦ ἀρχιναυάρχου, τὸν ὁποῖον διὰ μαχαίρας προσβάλλει ἐπίσης εἰς τὴν πλευράν. Μετὰ ταῦτα πυροβολεῖ κατὰ τοῦ Ῥεσὶτ πασσᾶ, ὃν φονεύει αὐθωρεί.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἀχμὲτ ἀγᾶς, ὁ ἔμπιστος τοῦ Μιδαὰτ πασσᾶ, ἀνοίξας διὰ τῆς βίας τὴν θύραν ὥρμησεν ἐντὸς, καθ' ἣν στιγμὴν εἶχε κτυπηθῆ ὁ Ῥεσὶτ πασσᾶς. Ὁ Ἀχμὲτ ἀγᾶς ἐζήτησε νὰ κρατήσῃ τοὺς βραχίονας τοῦ δολοφόνου ἐκ τῶν ὄπισθεν, ἀλλ' οὗτος ἀπαλλαγεὶς ἐν μέρει συνέτριψε τὸ κρανίον τοῦ δυστυχοῦς ἀγᾶ. Ἐν τούτοις αἱ βοήθειαι ἔφθανον πανταχόθεν, ἰδίως δὲ οἱ χωροφύλακες τοῦ πλησίον σταθμοῦ. Ὁ Χασὰν ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐφόνευσεν ἕνα ὑπασπιστὴν, ὅστις πρῶτος εἰσῆλθε, καὶ ἕνα χωροφύλακα.

Τελευταῖον κατωρθώθη ἡ σύλληψις τοῦ δολοφόνου, ὅστις ἐζήτει νὰ φονεύσῃ καὶ τὸν Μιδχὰτ πασσᾶν, ὅστις ἔσχεν ἱκανὴν ἀταραξίαν, ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ θανατωθῇ ἀρέσως ὁ ἄθλιος οὗτος.

Ὁ Χασὰν βέης ἀπήχθη εἰς τὴν εἱρκτὴν, τὰ δὲ πτώματα τῶν θυμάτων μετηνέχθησαν περὶ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ Στραταρχεῖον.

Τὰ αἴτια τοῦ στυγεροῦ τούτου κακουργήματος εἶναι τὰ ἑξῆς.

Τὴν τετάρτην ὁ Χασὰν βέης διετάχθη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Βαγδάτιον, ὅπου ὑπάρχει τὸ στρατιωτικὸν σῶμα, εἰς ὃ εἶχε καταταχθῆ. Ἠρνήθη δριστικῶς ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς πρωτευούσης, ἐφ' ᾧ καὶ ἐγκαθείρχθη ὡς ἀντιβαίνων εἰς τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν. Τὴν πέμπτην ἐζήτησε ν' ἀπολύσωσιν αὐτὸν λέγων ὅτι ἦν ἕτοιμος νὰ ὑπακούσῃ· ἀφεθεὶς ἐλεύθερος τὴν ἑσπέραν μετέβη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, μαθὼν δ' ἐκεῖ ὅτι ὁ Χουσεὶν Ἀβνῆ πασᾶς ἦν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μιδαὰτ πασᾶ μετέβη ἐκεῖ. Τὰ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο ὡς ἀφηγήθημεν.

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι ὁ δολοφόνος ἅμα συνελήφθη εἶπε· «Λυποῦμαι διότι ἐφόνευσα τὸν δυστυχῆ τοῦτον ζαπτιὲ καὶ δὲν ἐπέτυχα ἰδίως τὸν Μιδχὰτ πασσᾶν.»

«Ὁ Χασὰν ἀγὰς, λέγει ἡ «Στοὰ» ἦτο λοχαγὸς, ἐξάδελφος δὲ καὶ οὐχὶ ἀδελφὸς τῆς τρίτης συζύγου τοῦ Ἀζίζ, περὶ ἧς ἐμάθομεν ὅτι ἀπεβίωσε τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Τσεραγάν. Ὁ Χασὰν οὗτος ἀπό τινος ἐξεφράζετο ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς κύκλοις καὶ πανταχοῦ κατὰ τοῦ Ἀβνῆ πασᾶ, ὃν ἀπεκάλει προδότην τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ νέου Σουλτάνου. Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Ἀβνῆ τὸν κατήγγειλε διὰ ταῦτα καὶ ἐφυλακίσθη. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ σταλῇ εἰς Βαγδάτιον, ὑπὸ συνοδείαν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἀλλ' ὁ Ἀβνῆ τὸν ἀφῆκε νὰ μεταβῇ μόνος. Ταῦτα πρὸ τοῦ φόνου. — Ὡς πρὸς δὲ τὰ κατὰ τὸν φόνον σημειοῦμεν τὰς ἑξῆς διαφοράς. Πρῶτος ἐφονεύθη ὁ Ἀβνῆ πασᾶς, μετ' αὐτὸν ἀμέσως ὁ Ῥεσὶτ πασᾶς ὑπουρ. τῶν Ἐξωτερικῶν. Τότε ὁ Μιδαὰτ ὁ Μ. Βεζύρης καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἔφυγον χωριστὰ εἰς τὰ παρακείμενα δωμάτια, ἔμεινε δὲ μόνος ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Καϊσερλῆ πασᾶς ὅστις συνέλαβεν ἐκ τῶν ὄπισθεν τὸν Χασὰν, οὗτος ὅμως ἐπλήγωσεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ γιαταγανίου. Τότε ἔφθασαν δύο ὑπασπισταὶ καὶ εἷς στρατιώτης, ὁ ὑπουργὸς τὸν ἀφίνει τότε ὑποθέτων ὅτι θὰ συλληφθῇ ἀμέσως, ἀλλ' ὁ Χασὰν φονεύει τὸν ἕνα ὑπασπιστὴν καὶ τὸν στρατιώτην, καὶ πληγώνει τὸν ἄλλον ὑπασπιστήν. Οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ καταπλαγέντες ἐκ τῆς τόλμης τοῦ Χασὰν κλείουσι καλῶς τὰς θύρας τῆς αἰθούσης ἀναμένοντες νέας βοηθείας. Τότε μανιώδης ὁ Χασὰν πυροβολεῖ κατὰ τῶν θυρῶν, τῶν παραθύρων καὶ τῶν ἐπίπλων, μέχρις οὗ συνελήφθη ὑπὸ πολυαρίθμου φρουρᾶς· ἀλλὰ, καταβαίνων τὰς κλίμακας, ἐπλήγωσε διὰ τοῦ γιαταγανίου του τὸν ὑπασπιστὴν, ὅστις ἠθέλησε νὰ τὸν ὕβρίσῃ. Οἱ στρατιῶται τὸν ἐλέγχισαν, ἀλλ' ὁ Μιδαὰτ προσδραμὼν πλέον ἐκ τῆς κρύπτης του, ἐμπόδισεν αὐτοὺς νὰ τὸν φονεύσωσιν, ὅπως ἐνεργηθῶσιν ἀνακρίσεις».

Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἔχοντες ἤδη ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ δράματος δύνανται νὰ ἐξαγάγωσιν οἷα θέλουσι συμπεράσματα· ἐὰν λάβωσιν ὅμως ὑπ' ὄψιν τὸ θράσος τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου, τὴν παρρησίαν μεθ' ἧς ἐξεφράζετο κατὰ τοῦ Ἀβνῆ, τὴν στενὴν αὐτοῦ συγγένειαν πρὸς τὴν πρό τινων ἡμερῶν ἀποθανοῦσαν τρίτην σύζηγον τοῦ πρώην Σουλτάνου καὶ ὅτι ὑπῆρξεν ὑπασπιστὴς τοῦ Ἰουσοὺφ Ἰτζεδδὶν, φρονοῦμεν ὅτι θὰ εὑρεθῶσι μᾶλλον ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἐὰν παραδεχθῶσιν ὡς πολιτικὴν ἐκδίκησιν τὴν δολοφονίαν ταύτην.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ εἴχομεν προαναγγείλει, ἐδόθη ἐν τῷ ἐνταῦθα θεάτρῳ ὑπό τινων τῆς πόλεως ἡμῶν νέων, διδαχθέντων ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑλληνικῆς δραματικῆς ἑταιρίας κ. Δημ. Ἀλεξιάδου, θεατρικὴ παράστασις πρὸς ὄφελος τοῦ ἐθνικοῦ στόλου. Καὶ τῆς μὲν εὐγενοῦς ἰδέας ἡ πρωτοβουλία ὀφείλεται τῷ κ. Ἀλεξιάδῃ· ἀξιέπαινοι δὲ εἶναι καὶ οἱ νέοι, οἵτινες πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς προσηνέχθησαν. Δὲν δυνάμεθα δὲ ν' ἀποσιωπήσωμεν καὶ τὴν φιλότιμον προθυμίαν, μεθ' ἧς ἐπιτροπεία ἐκ πολιτῶν ἀξιοτίμων συγκροτηθεῖσα, τῶν κ.κ. Ν. Σαχτούρη, Κ. Σαλταμπάση, Θ. Καραγιαννάκη, Θ. Κανάρη, Δ. Βάτη καὶ Ἐπ. Κορωνιοῦ ἐφ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα περιερχομένη τὴν πόλιν, διένεμε τοῖς πολίταις τὰ τοῦ θεάτρου εἰσιτήρια, διεγείρουσα οὕτω τὴν φιλοτιμίαν καὶ ἠθικῶς ὑποχρεοῦσα αὐτοὺς ν' ἀγοράζωσιν ὅ,τι πλεῖστα. Μεγαλοπρεπὴς δ' ἀληθῶς ἦτο καὶ ὁ σκηνικὸς κόσμος καὶ ἡ φωταψία τοῦ θεάτρου καὶ αἱ σημαῖαι καὶ αἱ εἰκόνες καὶ ὁ θεατρικὸς ἐν γένει στολισμὸς καὶ τοιοῦτος, οἷος δὲν ἦτο οὐδ' ὅτε ποτὲ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἦλθεν εἰς τὸ θέατρον. Πρὸς τοῦτο δὲ συνετέλεσε φιλοτίμως λίαν καὶ ὁ κ. Θ. Κανάρης, οὐ μόνον σημαίας ἐκ τοῦ ἀκταιωροῦ πέμψας, ἀλλὰ καὶ ναύτας θέσας ὑπὸ τὴν ἔμπειρον ὁδηγίαν τοῦ κ. Ἀλεξιάδου. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν εἰς τὴν παράστασιν προσελθόντων ἦτο τοσοῦτον, ὥστε οἱ τὰ θεωρεῖα μεμισθωμένοι εἶχον αὐτὰ ἠνεωγμένα, ὅπως οἱ περὶ τὰς ὀροφὰς συνωθούμενοι διορῶσιν ἐκεῖθεν τοὺς παριστῶντας τὸ δρᾶμα, ὅπερ ἦν τὸ γνωστὸν «ἡ Χίος δούλη» καταλλήλως πρὸς τὸν σκοπὸν ὁρισθέν. Καὶ ἐπέτυχον μὲν οἱ παραστήσαντες τίς μὲν πλέον τίς δ' ἔλαττον, τὸ δὲ ποσὸν τῶν εἰσπράξεων ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς Σύρου περίπου τρισχιλίας καὶ πεντακοσίας, ἃς ἔπεμψεν ἡ ἐπιτροπεία εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ποσὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον σχετικῶς πρὸς τὰ τέως πεμπόμενα.

Διὰ δὴ πάντα ταῦτα ἐπαινοῦμεν τούς τε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδέας συλλαβόντας καὶ πάντας τοὺς πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς συντελέσαντας, εἰ καὶ φρονοῦμεν ὅτι τοιαῦται πράξεις, οἴκοθεν ἀρίζηλοι, οὐ χρήζουσι βεβαίως ἐπαίνων. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, εἰ μὲν πρόκειται περὶ ἐνεργείας τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἐξοπλισμοῦ ἐν καιρῷ εἰρήνης βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον καὶ ἐπὶ χρόνον ἀόριστον ἐνεργουμένου τρεῖς χιλιάδες βεβαίως δραχμῶν πεμπόμεναι εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ στόλου, εἶναι προσφορὰ γλυκεῖα καὶ παρήγορος διὰ τὴν πατριωτικὴν αὐτοῦ ἐπιτροπείαν περὶ κατασκευῆς μάλιστα πλοίου ἤδη σκεπτομένην. Εἰ ὅμως πρόκειται περὶ ὅσον ἔνεστι ταχέος τοῦ ἔθνους ἐξοπλισμοῦ, ἅτε δὴ ἐπικειμένης τῆς ἐκκρήξεως τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἡφαιστείου, ὅπερ διὰ τῶν φοβερῶν αὐτοῦ σεισμῶν ἐκοῦσαν ἄκου-

σαν θέλει συγκινήσει καὶ συνταράξει καὶ τὴν Ἑλλάδα, συμπαρασύρει δὲ ἑκόντας ἄκοντας καὶ αὐτοὺς τοὺς μᾶλλον εἰρηνοφίλους καὶ δυσκινήτους, τότε τοιοῦτον βεβαίως ποσὸν ἐκ μιᾶς τῶν μεγαλειτέρων Ἑλληνίδων πόλεων οἷα ἡ Ἑρμούπολις, εἶναι παρῳδία συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως, ἄντικρυς ἀπᾴδουσα εἰς τὴν τοσοῦτον σπουδαίαν καὶ μεγάλην ἰδέαν τοῦ ἐπείγοντος τῆς Ἑλλάδος ἐξοπλισμοῦ.

Διότι γνωστὸν εἶναι τοῖς πᾶσιν ὅτι ἡ Ὕδρα, αἱ Σπέτσαι καὶ τὰ Ψαρὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα, πολὺ κατώτεραι οὖσαι τῆς Σύρου παρέσχον εἰς τὸ ἔθνος ἀνὰ ἕνα στόλον ἑκάστη, τῶν πλοιάρχων δ' ἕκαστος παρέσχε τὸ ἴδιον αὐτοῦ πλοῖον, ἰδίαις ἐξωπλισμένον δαπάναις, εἷς δὲ μέγας πολίτης ὁ Κουντουριώτης, προσήνεγκεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, μόνος, οὐχὶ τρεῖς δραχμῶν χιλιάδας, ἀλλ' εἰς μετρητὰ μόνον, τρία ἑκατομμύρια.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν ἑπομένην Κυριακὴν 13 ἐνεστῶτος Ἰουνίου ἄρχονται αἱ τῶν τοῦ Γυμνασίου Σύρου μαθητῶν θεριναὶ ἐξετάσεις, κατὰ δὲ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου πρώτη μὲν θέλει ἐξετασθῇ ἡ Γ' τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου τάξις, μετὰ ταύτην δὲ ἡ Β'. καὶ ἔπειτα ἡ Α'. τελευταία δὲ θέλει ὑποστῇ τὰς ἀπολυτηρίους δοκιμασίας ἡ Δ'. ἢ ἀνωτάτη.

— Τὴν δ' ἑπομένην Τετάρτην 16 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄρχονται αἱ θεριναὶ ἐξετάσεις τοῦ Α'. Ἑλληνικοῦ σχολείου Σύρου τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χούμη διευθυνομένου καὶ τὴν ἑπομένην Παρασκευὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς αἱ τοῦ Β'. Ἑλληνικοῦ σχολείου τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Α. Βλαστοῦ. Αἱ δ' ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα ἀνωτέρου σχολείου τῶν Κοραείων ἤρξατο ἀπὸ τῆς 5 ἐνεστῶτος Ἰουνίου καὶ ἐξακολουθοῦσιν εἰσέτι.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς προόδου ἑκάστου τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων ποιησόμεθα λόγον ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

— Τὴν Κυριακὴν (13 Ἰουνίου) γίνεται ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ἡ κλήρωσις τῶν στρατευσίμων τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως· καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν κληρούχων ὡρίσθη εἰς εἴκοσι τρεῖς, ἐπιτροπὴ δὲ τῆς κληρώσεως ἐξελέχθησαν οἱ δημοτ. σύμβουλοι κ. Π. Σεβαστόπουλος, Μ. Πισσίας καὶ Ἰω. Κελμπερῆς.

— Μετετέθη ἐκ τοῦ πρωτοδικείου Σύρου εἰς τὸ τῆς Κερκύρας ὁ πρωτοδίκης κ. Κ. Δραγούμης, ὅστις κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του οὐ μόνον ἱκανότητα καὶ ζῆλον περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπεδείξατο, ἀλλὰ καὶ ὡς νέος εὖ ἠγμένος καὶ φρόνιμος, παρὰ πᾶσιν ἦτο ἀγαπητός.

— Καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ κ. Δραγούμη μετέθη ἐκ Τριφυλλίας εἰς Σῦρον ὁ πρωτοδίκης κ. Βαρβέρης, ἀντὶ δὲ τοῦ εἰς Ζάκυνθον ἐντεῦθεν μετατεθέντος εἰσαγγελέως κ. Καρύδα μετετέθη ἐκ Κερκύρας ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Κλοτσάρης. Ἀμφότεροι δ'. οἱ κ.κ. οὗτοι φημιζόμενοι ὡς ἄξιοι τῆς θέμιδος λειτουργοί, ἀφικόμενοι ἐνταῦθα, ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των.

— Ἀφίχθη ἐκ Κερκύρας ἡ Αὐστριακὴ κανονιοφόρος (Scooner «Albatros» κυβερνωμένη ὑπὸ τοῦ ἀντιπλοιάρχου Troster. ἀναχωρεῖ δ' αὔριον διὰ Σμύρνην.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν στρατιώτης φρουρῶν εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς καὶ ἀστεϊζόμενος μεθ' ἑτέρου στρατιώτου του ἐτραυμάτισεν αὐτὸν εἰς τὸν πόδα ἐκπυρσοκροτήσαντος τοῦ πυροβόλου του· ὁ πληγωθεὶς στρατιώτης ἀπέθανεν χθὲς μετὰ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ποδὸς αὐτοῦ.

— Τὸ ἀτμόπλοιον «Ἶρις» πλοιαρχούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ῥὲ ἔσωσε παρὰ τὴν Κέαν πλοῖον κινδυνεῦον ῥυμουλκῆσαν αὐτὸ εἰς Πειραιᾶ.

— Εἰς Λουτρὰ τῆς Κύθνου συνέστη τηλεγραφικὸς σταθμός, οὕτω δὲ συνεδέθη καὶ ἡ νῆσος αὕτη μετὰ τῶν παρακειμένων.

— Ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἀνωμαλίας καὶ τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ ζητήματος πολλὰ παρὰ πολλῶν σύμφωνά τε καὶ ἀντίθετα ἐρρέθησαν καὶ ἐγράφησαν περὶ τῆς πολιτικῆς ἣν ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀκολουθήσῃ. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὴν πολεμικὴν τοῦ ἔθνους παρασκευὴν πάντων σχεδὸν αἱ γνῶμαι συμφωνοῦσι· καὶ αὐτὴ δ' ἡ Κυβέρνησις μεθ' ὅλην αὐτῆς τὴν εἰρηνικὴν πολιτικὴν τὸ ὀρθὸν τῆς περὶ ἐξοπλισμοῦ ἰδέας ἀναγνωρίζουσα διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 14 Ἀπριλίου ε. ε. διαταγῆς αὐτῆς διώρισεν ἐπιτροπείαν ἐκ τῶν συνταγματαρχῶν Π. Κορωναίου (προεδρεύοντος) Β. Σαπουντζάκη καὶ Β. Πε-μεζᾶ, τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν Ν. Μάνου, Δ. Μακρῆ καὶ Χ. Ζιμπρακάκη, τῶν ταγματαρχῶν Ι. Μοσχοπούλου, Β. Βαλτινοῦ καὶ Δ. Γκαρμπολᾶ καὶ τοῦ λοχαγοῦ Ῥοδίου, εἰς οὓς ὑπέβαλε διάφορα περὶ ἐξοπλισμοῦ τῶν τῆς ξηρᾶς δυνάμεων ζητήματα τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην των ἐπικαλουμένη.

Ἐν δὲ τοῖς ἀμειφθεῖσι τούτοις ἐγγράφοις ἀνέγνωμεν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ Ἕλληνος. Ἔθνους δυνάμεων λογίζεται καὶ ἐθνοφυλακὴ ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χιλιάδων μαχητῶν!

Εἰ καὶ ἐμακαρίσαμεν τὴν Πατρίδα ἡμῶν ἐπὶ τῇ πολυαρίθμῳ ταύτῃ καὶ ἀλκίμῳ καὶ μαχιμωτάτῃ στρατιᾷ, περὶ ἧς, καὶ οἱ ἄλλως σπουδαῖοι ἐκεῖνοι καὶ λογάδες τῆς ἐπιτροπείας στρατιωτικοί, ἅτε δὴ ἠναγκασμένοι ν' ἀπαιτῶσιν ἐπὶ τεθειμένων ζητημάτων, ἐποιήσαντο λόγον, οὐχ ἧττον δὲν ἐπιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις σεβομένη τὴν περὶ πολεμικῆς τοῦ ἔθνους παρασκευῆς ἰδέαν ἤθελε διατάξει σπουδάζουσα τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οἰκτρῶς ναυαγήσαντος καὶ πρὸ πολλοῦ σιωπηλῶς εἰς ἀχρηστίαν περιελθόντος περὶ αὐτῆς νόμου.

Ἐν τούτοις πληροφορούμενοι ἤδη ὅτι ἐστάλησαν διαταγαὶ περὶ τούτου πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους Νομαρχίας καὶ δὴ καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν, καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι καὶ ἡ Δημαρχία Ἑρμουπόλεως πειθομένη ταύταις, διέταξε τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς μητρώων, καὶ βλέποντες ὅτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀποδοκιμασθέντων ὑπὸ τοῦ ἔθνους καὶ ναυαγησάντων θεσμῶν πρόκειται καὶ πάλιν νὰ παιχθῇ ἡ δευτέρα τοῦ ἔθνους παράστασις ἠθέλομεν ἂν μὴ προὔκειτο περὶ σπουδαίων καὶ σοβαρῶν ἐν σπουδαίοις καὶ σοβαροῖς χρόνοις, ἠθέλομεν παρηγορεῖσθαι σκεπτόμενοι μήπως ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις σκοποῦσα νὰ διασκεδάσῃ τὸ ἔθνος διὰ μεταμφιέσεων, μετέβαλε τὸ Ἑλληνικὸν ἡμερολόγιον ὁρίσασα διαρκεῖς καὶ μακρὰς τὰς ἡμέρας τῶν ἀπόκρεων.

— Πρὸ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ εἰς μικρὰν ἐξ αὐτῶν ἀπόστασιν ἔπλεε σαμιακὴ *βομβάρδα* διευθυνομένη εἰς Σάμον ὑπὸ ἐλαφρότατον ἄνεμον μόλις κολποῦντα τὰ ἱστία της, ὅτε δύο *τρεχαντήρια* ὑδραϊκά, ὡς ἐγνώσθη κατόπιν, τῇ βοηθείᾳ τῶν ἱστίων καὶ τῶν κωπῶν κατέφθασαν αὐτὴν καὶ μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν τὰ πληρώματά των εἰσεπήδησαν εἰς τὸ κατάστρωμα τῆς *βομβάρδας*, ἔσφαξαν τὸν πλοίαρχον καὶ τοὺς ναύτας καὶ ἀποκομίσαντες ὅτι εὐφόρητον ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὰ τρεχαντήριά των καὶ ἀπήρχοντο, ἀφήσαντες τὸ λῃστευθὲν πλοῖον εἰς τὴν φορὰν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων βέβαιοι ὅτι οὐδεὶς εἶδεν αὐτοὺς ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐπέζησεν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἵνα καταγγείλῃ αὐτούς.

Δὲν εἶχον ὅμως ἀπομακρυνθῆ τρία ἢ τέσσαρα μίλια ὅτε ὁ ναυτόπαις τῆς βομβάρδας ὅστις εἶχε κρυβῆ κατὰ τὴν εἰσπήδησιν τῶν πειρατῶν εἰς τοὺς μυχοὺς τοῦ πλοίου, ἀναθαρρήσας ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀνέβη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ εἶδε τὸν πλοίαρχον αὐτοῦ καὶ τοὺς ναύτας νεκροὺς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος κατακειμένους, εἶδε δὲ καὶ τὰ δύο πλοιάρια φεύγοντα πλησίστια, ἀλλὰ βραδέως ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ἄκρας γαλήνης· μετὰ μικρὸν δὲ εἶδεν ἀτμόπλοιον ἐρχόμενον ἐκ τῆς ἐναντίας διευθύνσεως, τὸ ὁποῖον ἔσπευσε νὰ προκαλέσῃ ἀμέσως εἰς βοήθειαν διὰ διαφόρων κινήσεων τῆς σημαίας. Τὸ ἀτμόπλοιον εἶδε τὰ σημεῖα καὶ ἔσπευσε πρὸς τὴν βομβάρδαν. Ὁ ναυτόπαις διηγήθη τὸ συμβάν, ἔδειξε τὰ πτώματα καὶ τὰ πειρατικὰ πλοιάρια φεύγοντα. Τὸ ἀτμόπλοιον ἦτο τουρκικόν. Ἐτράπη ἀμέσως πρὸς τὰ τριχαντήρια, συνέλαβεν αὐτὰ καὶ τὰ ὡδήγησεν ὡς καὶ τὴν βομβάρδαν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαγγέλου κ. Α. Δόσιος ἀνεχώρησε τὴν κυριακὴν διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ τῆς Τρινακρίας εἰς Τεργέστην, ἔνθα θέλει συνεννοηθῆ μετὰ τῶν σπουδαιοτέρων ἀσφαλιστικῶν καταστημάτων πρὸς σύναψιν ἀντασφαλειῶν, θέλει δὲ ἐξελέγξει καὶ τὸ ἐν Τεργέστῃ ὑποκατάστημα.

— Τὴν νύκτα τοῦ σαββάτου ἀπεβίωσεν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Τζεραγὰν ἡ τρίτη σύζυγος τοῦ πρώην Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Ἀζίζ Χὰν καὶ μήτηρ τοῦ πρίγκηπος Μεχμὲτ Σεβκὲτ ἐφένδη.

— Κατὰ τὴν «Βασιρὲτ», λέγεται ὅτι τετρακόσιοι περίπου Ἄγγλοι ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρισκομένων ἐζητήσαντο παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας ἵνα παραχωρηθῇ αὐτοῖς ἰδιαίτερόν τι μέρος ὅπως θεάσωνται καὶ ἀνευφημήσωσι τὴν αὐτοκρατορικὴν παράταξιν τῆς τελετῆς τοῦ ξίφους, ἡ δ' αἴτησις αὐτῶν ἐγένετο δεκτὴ καὶ θέλει τοῖς ὁρισθῇ κατάλληλόν τι μέρος.

— Οἱ πρέσβεις τῆς Ἱσπανίας, τῆς Βελγικῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος μεταβάντες εἰς τὴν Ὑ. Πύλην ἔσχον συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν εἰς τὸν ὁποῖον διεκοίνωσαν ἐπισήμως τὴν ἐκ μέρους τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν ἀναγνώρισιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ νέου Σουλτάνου.

— Τὴν ἑξῆς εἴδησιν μεταδίδομεν ὡς ἔχουσαν ὑπόστασιν. Οἱ Σοφτάδες ἐπέδωσαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Σουλτάνον δηλοῦντες αὐτῷ ῥητῶς ὅτι δὲν θ' ἀνεχθῶσι τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ Τουρκικοῦ στοιχείου τοῖς χριστιανοῖς, καὶ δούλωσιν θεωροῦσι τὴν παροχὴν συντάγματος.

ΗΛΙΟΣ

— Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐπιστέλλουσιν εἰς τὸν «Ποσειδῶνα» Πειραιῶς, ὅτι ἐφονεύθη ὁ Κασὰν πασὰς (οὐχὶ, πιστεύομεν, ὁ ὁμώνυμος υἱὸς τοῦ ἀντιβασιλέως) ὡς ἀκολούθως. Ζητήσας παρά τινος πλουσίου φελάχου χρήματα καὶ μὴ λαβὼν ἐρράπισεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον τόσον ἰσχυρῶς, ὥστε πεσὼν χαμαὶ ἀπέθανεν. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ τότε ἐκδικούμενος ἐφόνευσε διὰ πιστολίου τὸν αὐθαίρετον πασάν.

— Ὁ ἐν Βηρυτῷ ἡμέτερος πρόξενος, ὡς μανθάνομεν, ἠτήσατο παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν ταχείαν ἀποστολὴν πολεμικοῦ πλοίου ἕνεκα τῶν ἐκεῖ συμβαινόντων τραχῶν.

— Νικοδήμειος ἀγών. Τὴν Κυριακὴν ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νικοδημείου δραματικοῦ ἀγῶνος. — Τρία ὑπεβλήθησαν ἔργα, ὧν τὸ ἓν ἐκρίθη ἀνάξιον λόγου διὰ τὴν ἔλλειψιν μύθου καὶ παντὸς ἄλλου συστατικοῦ τοῦ δράματος· τὸ δεύτερον ἦτο ἀνώτερον πολὺ τοῦ πρώτου, ἀλλ' ἄνευ μύθου καὶ τοῦτο, ἄνευ πλοκῆς, ἀλλ' ἐν διαλόγοις, καὶ μονολόγοις ἀφηγούμενον πιστὰ τὴν ἱστορίαν. Τὸ τρίτον ἐκρίθη ἀσυγκρίτως ἀνώτερον τῶν ἄλλων, σπουδαίας ἔχον ἀρετὰς, ἃς ὁ εἰσηγητὴς ἀπέδειξε διὰ μακρῶν ἀναλύσας τὰς πέντε πράξεις αὐτοῦ. Ὁ μύθος ἀληθῶς ἦτο ἁπλοῦς, ἔχων πολὺ τὸ πιθανὸν, ἡ πλοκὴ φυσικὴ, καὶ ἡ διεξαγωγὴ ἐν ταῖς λεπτομερείαις μετὰ πολλῆς τέχνης. Κατέκρινε μονόλογον τινὰ, κατέκρινεν ἄλλας τινὰς ἐλλείψεις ἐλεγχούσας ἄγνοιαν τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ὡμολόγησεν ὅτι ὁ γράψας ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ πῦρ τῆς ποιήσεως. Ἡ κρίσις τοῦ κ. Βλάχου ἦτο αὐστηρὰ, ἀλλὰ δικαία καὶ ἠτιολογημένη. Ὁ γηραιὸς ἀγωνοθέτης κ. Νικόδημος ἀποσφραγίσας τὸ δελτίον τοῦ δράματος τούτου ἀνέγνωσε τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ — *Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης* — ὅστις προσελθὼν ἐν μέσῳ τῶν εἰλικρινῶν χειροκροτήσεων τοῦ ἀκροατηρίου ἠσπάσθη τὴν δεξιὰν τοῦ γηραιοῦ ναυάρχου, ὅστις ἰδίᾳ χειρὶ ἔστεψε τὸν εὐφυῆ ποιητὴν, τὸν πληρώσαντα τὸν διακῆ αὐτοῦ πόθον καὶ τὸν ὑποσχόμενον ὁμολογουμένως νὰ διακριθῇ ἐν τῷ μέλλοντι. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν φίλον κ. Μωραϊτίδην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—ο—

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος διατρίβει πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐν Ἔμς, ἔνθα ὁ Τσάρος ἐδεξιώθη αὐτὸν μετὰ τῶν συνήθων ἐνδείξεων ἀδελφικῆς φιλίας. Ὁ Βίσμαρκ δὲν συνώδευσε τὸν αὐτοκράτορα, ἀλλ' ἐπῆλθε κατ' εὐθεῖαν εἰς Κίσσιγγεν τῆς Βαυαρίας· τοῦτο δ' ἐθεωρήθη ἐν γένει ὡς καθησυχαστικὸν σύμπτωμα. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως, ἡ «Ἄρκτος» ἀναγγέλλει δι' ὁρισμένων γραμμάτων ὅτι ὁ πρίγκηψ Γορτσακὼφ θὰ ἐπανέλθῃ ταχέως εἰς Πετρούπολιν, διότι «ἡ θέσις τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων ἐξακολουθεῖ οὖσα δεινή.» Τὰ ἡμιεπίσημα φύλλα τοῦ Βερολίνου τὸν ἐπελθόντα, τοὐλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον, κατευνασμὸν ἀποδίδουσι μιᾷ φωνῇ μετ' ἐγκωμίων εἰς τὰς ἀτομικὰς διαθέσεις τοῦ Τσάρου. Ἀληθῶς φαίνεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Γορτσακὼφ ἐπεθύμει νὰ ἐπιμείνῃ ἡ Ῥωσσία ζητοῦσα τὴν ἄμεσον ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως, ἐν περιπτώσει δ' ἀρνήσεως τῶν λοιπῶν δυνάμεων, νὰ διαρρήξῃ πάντα μετ' αὐτῶν σύνδεσμον καὶ νὰ λύσῃ τὰς χεῖρας τῶν Σέρβων καὶ τῶν Μαυροβουνίων. Ἀλλ' ὁ Τσάρος, ἐνδοὺς εἰς τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῶν ἐν Ἔμς συνελθόντων πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ἰδίως δὲ εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ αὐτοκράτορος Γουλλιέλμου, ἀπέτρεψε τὸν ἀρχιστρατηγὸν ἀπὸ παντὸς ἐσπευσμένου διαβήματος καὶ ἀπεφάνθη, συνῳδὰ πρὸς τὰς ἰδέας τῆς Ἀγγλίας, ὅτι ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ περιμείνῃ τὰς πράξεις τοῦ νέου Σουλτάνου, πρὶν ἢ λάβῃ οἱονδήποτε κατὰ τῆς Πύλης μέτρον. Τότε ἤρξατο ἡ κοινὴ κατευναστικὴ ἐνέργεια ἐν Βελιγραδίῳ. Ἐν τούτοις τὸ δημόσιον περιμένει μετ' ἀγωνίας νὰ μάθῃ τί θ' ἀποφασισθῇ ἐν Ἔμς ὑπὸ τῶν δύο αὐτοκρατόρων. Ἐκεῖ θὰ ὁρισθῇ πιθανῶς ἡ ἐν τῷ προσεχεῖ μέλλοντι πολιτικὴ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Γερμανίας, ἐξ ἧς ἐξήρτηται κυρίως ἡ γενικὴ ἀναστάτωσις ἢ ἡ πρόσκαιρος εἰρήνευσις τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ Τσάρος, ἐπιστρέφων ἐκ Γερμανίας, θὰ συναντηθῇ, καθ' ἃ λέγεται, καὶ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Βέβαιον εἶναι ὁπωσδήποτε ὅτι μεταξὺ τῶν ἀνακτοβουλίων διεξάγονται δραστηρίως μυστικαὶ διαπραγματεύσεις. Ἡ ἐν Παρισίοις πολυήμερος διατριβὴ τοῦ Ῥώσσου μεγάλου δουκὸς Μιχαὴλ καὶ αἱ συχναὶ αὐτοῦ συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ Μὰκ-Μαὼν, τοῦ Θιέρσου καὶ τοῦ Δεκάζ εἶχον βεβαίως πολιτικὴν σημασίαν· νῦν δ' ἀπέρχεται εἰς Βρυξέλλας καὶ Ἔμς ὁ αὐστριακὸς ἀρχιδοὺξ Ἀλβέρτος. Τὸ εἰς Βρυξέλλας ταξείδιον τοῦ νικητοῦ τῆς Κουστόζας σχετίζεται πιθανώτατα μετὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ προσφάτου διατριβῆς τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων, ἐργασθέντος ὑπὲρ τοῦ καταρτισμοῦ αὐστροαγγλικῆς συμμαχίας.

Αἱ ἐξηγήσεις, ἃς παρέσχεν ὁ δουὸ Δεκάζ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τῆς θέσεως τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων, ἔχουσιν ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς· Αἱ ἐν Ἀνατολῇ περιπλοκαὶ δὲν προσκάλεσαν ἐν Γαλλίᾳ ἐκτάκτους ἐξοπλισμούς. Μετὰ τὰ συμβάντα τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ κυβέρνησις ἀπέστειλε μόνον αὐτόθι ναυτικήν τινα μοῖραν πρὸς προστασίαν τῶν Γαλλωνυπηκόων. Πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἐκ συμφώνου παρεδέχθησαν ὡς βάσιν τῆς πολιτικῆς των τὴν διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ καθεστῶτος. Τὴν πολιτικὴν ταύτην ἠσθάνθη καὶ ἡ Γαλλία. Ἐὰν ἀνεφύησαν διαφωνίαι, αὗται ἀπέβλεπον τοὺς τύπους μᾶλλον, ἢ τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. Ἡ Γαλλία δὲν ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῶν διαπραγματεύσεων, οὐδὲ παρέστησε κἂν ἐν αὐταῖς πρωτεῦον πρόσωπον. Παρέσχε μὲν ἐνίοτε συμβουλὰς συνδιαλλαγῆς, πρωτίστην ὅμως φροντίδα τῆς θεωρεῖ πάντοτε τὴν ἐσωτερικὴν τῆς χώρας ἀναδιοργάνωσιν.

Ὁ κίνδυνος τῆς μεταξὺ Τουρκίας καὶ Σερβίας ῥήξεως δὲν διεσκεδάσθη διὰ τῶν ἐξηγήσεων. Ἡ Πύλη δὲν ἀρκεῖται εἰς λόγους καὶ θέλει πράγματα, ζητεῖ δὲ παρὰ τῶν Σέρβων ν' ἀφοπλισθῶσιν. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου τὸν ἀφοπλισμὸν ἐξαρτᾷ ἐκ τῆς παραδοχῆς σειρᾶς ὅλης αἰτημάτων, ἅτινα λέγεται ὅτι διετύπωσεν. Τοῦτο τοὐλάχιστον βεβαιοῖ ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Λυγούσης», ἐπιβεβαιοῖ δὲ καὶ ἡ «Ἀλληλογραφία τῆς Πέστης» γράφουσα· «Ὁ σερβοτουρκικὸς πόλεμος ἀνεβλήθη μόνον ἐπί τινα χρόνον. Ἀληθῶς, πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων παρενέβησαν παρὰ τῷ ἡγεμόνι Μιλάνῳ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, οὐδὲν ἄλλο ὅμως ἐπέτυχον, ἢ ἀναβολὴν 14 ἡμερῶν. Περὶ ἀφοπλισμοῦ οὔτε ἰδέα· ἴσως δὲ οὔτε ἐζήτησάν τι τοιοῦτον οἱ πρόξενοι. Καὶ ἡ διαβεβαίωσις ὅτι ὁ Κάρσωρ ἐλθὼν ἐξ Ἔμς ἐνόμισεν εἰρηνικὰς διαβεβαιώσεις δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀληθής. Ὁ Κάρσωρ διεκήρυξε μόνον ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ παρακωλυόμενα τὰ σχέδιά της δι' ἀμέσου ἐκστρατείας τῶν Σέρβων. Ἐρωτηθεὶς ἐὰν ἡ Ῥωσσία ζητεῖ τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς Σερβίας, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Τσάρου οὐδὲν ἀπήντησεν. Ἐκτοτε οἱ ἐξοπλισμοὶ ἐξακολουθοῦσι μετ' ἀμειώτου ζήλου. Ἐὰν ἡ Πύλη παρεχώρει οἰκειοθελῶς τὴν Βοσνίαν, πᾶσα πρόφασις πολέμου θὰ ἐξηλείφετο. Ἀλλὰ τοιαύτην θυσίαν οὔτε ἡ Πύλη θὰ στέρξῃ οὔτε ἡ Αὐστρο-Οὐγγαρία καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ ἐπιτρέψωσιν. Δύνανται τις λοιπὸν νὰ ἦ βέβαιος ὅτι μετὰ 14 ἡμέρας θ' ἀρχίσουν αἱ ἐχθροπραξίαι». Ἐν τούτοις ὁ βεζίρης ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ γράμμα τοῦ Μιλάνου εὐμενέστατα, ἐκφράσας συμπαθείας ὑπὲρ τῆς Σερβίας καὶ διακηρύξας ὅτι ἡ Πύλη οὐδέποτε διενοήθη νὰ ἐπιβουλεύθῃ τὴν αὐτονομίαν καὶ τὰ προνόμια τῆς ἡγεμονίας. Ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἑκατέρωθεν παραβιάσεις τῶν συνόρων, ἡ Πύλη θ' ἀποστείλῃ εἰς Βιδίνιον ἔκτακτον πληρεξούσιον, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς Σερβίας περὶ τῶν λεπτέων μέτρων.

(Ἐκ τῆς Νέας Ἡμέρας)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ πωλεῖται **ΥΔΩΡ** τοῦ **ΚΡΙΝΟΥ** πρὸς δραχμὰς δύο φιάλη.

ΑΠΟΘΗΚΗ

ἐνοικιάζεται, ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας. ἢ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΓΑΝΤΙΑ.

Ἐκ δέρματος Σουηδίας (Peau Suede) πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ

ΠΙΣΤΟΛΙΑ

κοινὰ, βελονωτὰ, ὡς καὶ τοῦ συστήματος Le fauché, μετὰ τῶν ἀφαιρῶν καὶ γομώσεων αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ εἰς συμφερούσας τιμάς.

Ἐπίσης παρὰ τῷ ἰδίῳ πωλοῦνται **ΤΟΡΦΕΚΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ**, διαφόρων εἰδῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ **ΚΑΜΠΙΑΝΗ**